I skulle fryde eder med en unævnelig glæde

(♩ = ca. 132)

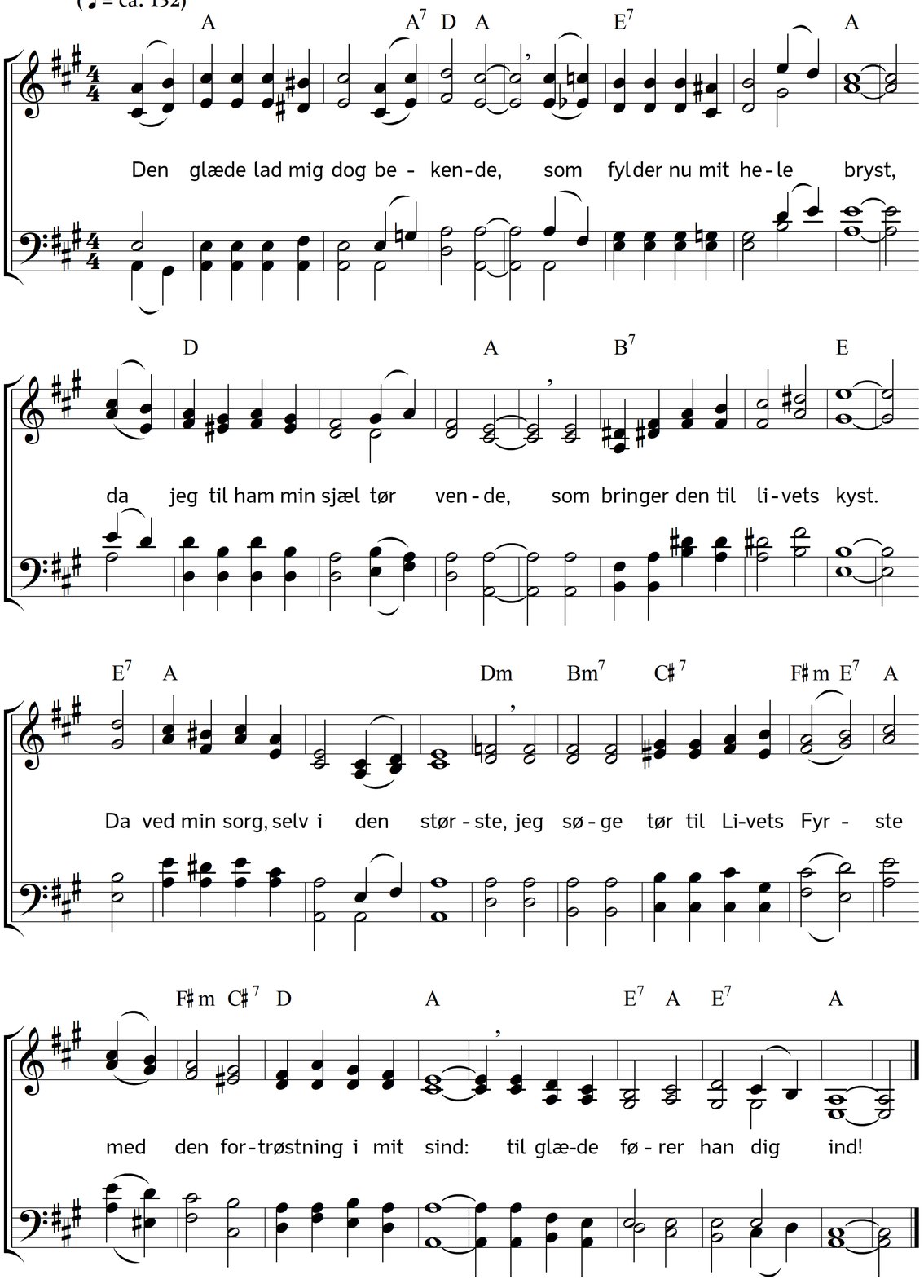

2. O kunne du kun engang nyde
den lyst at være Herren nær,
hvor ville, vantro, du fortryde,
at ej du søgte frelsen der!
O kunne dog en stund du have,
men dybt i sjælen, troens gave,
hin fred, som Herren deler ud:
hvor iled snart du da til Gud!

3. Jeg også selv engang har funden
den fryd, som verden fører til,
den læger aldrig hjertevunden,
hvis pine man bekæmpe vil.
Ved kun fra lyst til lyst at stræbe
man hjertets længsel tror at dræbe,
og dog blev jeg i rigdom arm,
og vellyst voldte kun mig harm.

4. Ved alle verdens glæder hefter
unøjsomheden som et ban,
den samler ej, den øder kræfter,
er stridens, ikke fredens land;
den kan med alle sine skatte
den skade aldrig mig erstatte,
som på min arme sjæl jeg led,
og intet råd den derfor ved.

5. Langt bedre dog, o Gud, at eje
det liv, hvortil jeg fandt ved dig,
hvorved på alle mine veje
din fred og glæde vinker mig.
Der finder jeg i vemodsstunden
en balsam straks for sjælevunden,
der finder jeg i sorg og lyst
hos Herren altid åbent bryst.

6. Vel blive vore ønsker mindre
med verden, som vi færdes i;
men også derfor i vort indre
en bedre glæde vinde vi.
I lykken vi beskedne blive,
med tålmod os i nød hengive;
at kaldes Herrens ejendom
er al den ros, vi tykkes om.

7. Nu ligger himlen for os åben,
og helveds dør er lukket til,
nu har et mål jeg for min håben,
hvor freden vinker venlig, mild;
og alting få vi, som vi fattes,
og hvert et savn os fuldt erstattes:
den bedre del jeg valgte mig,
som bringer fryd evindelig.

8. Se, derfor er jeg vel tilmode,
ved alting glad og uforsagt,
Gud styrer skæbnen, os tilgode,
som bære vidne om hans magt.
Til døden er jeg gerne rede;
thi for den korte nød hernede
får hisset jeg en evig fred
og vinder evigt salighed.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/1474